

[Hønning Philipsen.]

gere, og det skal være mere om måden, hvorpå dette boligforlig, miniboligforlig, er blevet til. Hvordan er det blevet til? Det er blevet til ikke i folketingets boligudvalg og ikke i folketinget. Det er blevet til, ved at 4-5-6 partier har sat sig sammen og aftalt denne lovgivning. Jeg vil meget gerne over for de mennesker, som hævder, at hr. Gudme har haft et hovedansvar, fordi han har prøvet på at få sit forslag om ejerlejligheder koblet sammen med boligministerens forslag om boligfællesskaber, sige, at det skal hr. Gudme ikke bebrejdes, for det er hans legitime ret. Jeg synes i og for sig, det er ret godt gjort. Han skal kun have en kompliment fra mig i så henseende.

Men det ændrer intet ved, at det miniboligforlig, man har lavet, er lavet uden om folketinget. Nu ryster hr. Knud Damgaard igen på hovedet, men det ændrer stadig væk ikke noget ved, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at det er lavet uden om folketinget, idet vi i folketingets boligudvalg ganske enkelt blev præsenteret for et forlig, som var indgået, og som ikke engang kunne diskuteres. Ja, jeg erkender blankt, at jeg gjorde et hæderligt forsøg på at få både socialdemokrater og andre til at blive uenige om boligforligets indhold. Det blev de så sandelig også, men det ændrer intet ved, at dette forlig jo er indgået uden om folketinget, hvorefter man kommer og præsenterer folketingets boligudvalg for et forlig, som vi bare havde at tage stilling til. Vi kunne stille spørgsmål, men i øvrigt ikke få nogen som helst indflydelse på, hvordan det i øvrigt skulle udformes. Det er sandheden bagved.

Og lad mig derfor — jeg håber ikke, jeg overtræder forretningsordenen ved at sige det — sige til jer socialdemokrater... vel, det må jeg ikke gøre, det skal jeg derfor afholde mig fra. Men lad mig så sige til socialdemokraterne, at hvis det er måden, hvorpå man vil arbejde, så længe folketinget er sammensat, som det er nu, så vil det i allerhøjeste grad besværliggøre i hvert fald forholdet til mit parti, når det drejer sig om at lave en anden og en bedre lovgivning, når engang dette luftkonditionerede mareridt, som vi er igennem i øjeblikket i folketinget, er forbi. Man skal lade være med at tro på, at man på ét tidspunkt kan tillade sig at gå hen og lave

forlig uden om folketinget, uden om folketingets boligudvalg, og bagefter komme og præsentere folketinget for en afgjort kendsgerning og så tro, at når man kommer til os andre, når, som jeg sagde, dette mareridt er forbi, så kan man gå hen og lave aftaler med os på den facon. Lad mig sige det, så det ikke kan misforstås, at den går ikke, medmindre man sadler om og prøver på at gennemføre de politiske beslutninger, der måtte skulle gennemføres ved, at boligpolitiske lovforslag osv. forelægges i folketingssalen, derefter diskuteres i folketinget og diskuteres i folketingets boligudvalg, fremfor at de afgøres foruden.

Jeg vil godt i modsætning hertil erindre om, at vi var parthavere i et boligforlig i 1973, som jeg gerne vedstår. Jeg synes nu, jo mere tiden er gået, at så var det mere rigtigt, end det nogen sinde har været, end det var i 1973. Da foregik samtlige forhandlinger i folketingets boligudvalg, også på trods af venstres lovsabotage og også på trods af det radikale venstres lovsabotage i forbindelse med forhandlingerne om dette boligforlig i 1973, men vi blev ved i folketingets boligudvalg, indtil partier sagde: nu kan vi være med, eller: nu kan vi ikke være med, og så holdt man. Det er ikke det, der har været karakteristisk for situationen nu, og derfor min advarsel, om man vil, til socialdemokraterne. Hvis man vil tale boligforlig med os på et andet tidspunkt eller boligpolitiske løsninger på et andet tidspunkt, så skal man lade være med at gå hen og lave aftaler uden om folketinget og uden om folketingets boligudvalg, før de kommer til beslutning i folketingets boligudvalg.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg skal stærkt beklage, at vor ordfører, hr. Arne Bjerregaard, i sidste øjeblik er blevet forhindret i at være til stede her i salen. Jeg skal derfor ganske kort på kristeligt folkepartis vegne erklære, at vi naturligvis som boligforligspartnere går ind for de foreliggende to lovforslag med de ændringer, som boligforligspartnere er blevet enige om, hvorimod vi vil gå imod de øvrige ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg skal helt afholde mig fra at spå om,